

115996

27. OKT. 1932

B. Roosval
Freeskorrespondent
StockholmSTÖLDER VID DE RYSKA JÄRNVÄGARNA

På socialistiskt håll framhålles ju alltid, att den "kapitalistiska" samhällsordningen är skulden till all oärlighet, alla stölder och bedrägerier. Finge man blott de socialistiska idéerna genomförda i praktiken, skulle allt ordna sig så bra. Spekulationen, dansen kring guldkalven och de många brott, som ha samband med äganderätten skulle försvinna.

Men förhållandena i Sovjetriket, där ju med bolsjevikrevolutionen "hela Tjuvsamhället" och de borgerliga rättsbegreppen kastats över ända visa något annat. Ingen spekulation kan värre gå ut över människornas levnadsförhållanden, än den som bedrivs i form av amyghandel, framkallad av varubrist och dålig distribution i det socialiserade näringslivet.

Att det bedrages och stjäles i det kommunistiska Ryssland i en oerhörd utsträckning och f.n. mera än någonsin framgår bl.a. av nedanstående uppgifter hämtade ur det sovjetryska fackföreningsorganet Trud för den 14 sept. Denna skildring handlar nu speciellt om förhållandena vid järnvägarna i Ukrajna, men dessa äro ingalunda enastående i det socialistiska paradiset.

Stölderna vid järnvägarna i Ukrajna ökas alltjämt, heter det. Under år 1931 måste Sydjärnvägarna utbetala 522000 rubel för stulet gods. För sju månader under år 1932 uppgår den för samma ändamål utbetalda summan till icke mindre än en och en halv million rubel. Järnvägsförvaltningen är översvämmad av krav för bortkommet gods och omkring 12000 sådana mål ligga fortfarande obehandlade, därav 2.500 enbart från Charkoffska järnvägsnuten. Under sista kvartalet har vid Sydjärnvägarna kommit bort bl.a. 380 ton säd.

Ställföreträdande direktören för Sydjärnvägarna, kamrat Sorin, har förklarat, att huvudsakliga anledningen till att gods på detta sätt kommer bort är att söka däri, att kontorsbiträdena äro allt för okvalificerade. De antagas direkt ur arbetarnas och böndernas led utan att ens äga nöjaktig färdighet i att läsa och skriva. Kvalificerat folk står ej att få för dessa befattningar.

Det händer, att godspartier avsändas utan fraktsedlar, men

-2-

även att fraktsedlar gå utan gods. Enbart vid Charkoffs godsstation ha hopats 900 nummer fraktgods utan motsvarande dokument. En del av dessa ha legat på stationen en tid av 4 - 10 månader. Ofta förekommer det, att vagnar med gods utan dokument under flera månader få irra omkring på järnvägarna.

Vid Jekaterinska järnvägen är det om möjligt ännu sämre ställt. För en tid av sju månader ligga här inne krav för bortkommet gods på över fem mill. rubel. De vid järnvägen organiserade kommissionerna med uppgift att motarbeta stölderna äro helt overksamma. Huvudkommissionen har varnat tre underordnade kommissioner för dessas overksamhet och detta är också allt som åstadkommits. I Dnjepropetrovskområdet avsändes i maj 306 poster gods utan dokument och under samma månad förekommo 197 stölder. För juli månad voro motsvarande siffror resp. 540 och 225.

Den citerade tidningen klagar över, att rättsproceduren med ertappade tjuvar är alldeles för långsam och att de tillmätta straffen ej äro stränga nog att förhindra upprepade stölder. För en tid sedan ertappades ett tjuvband, i spetsen för vilket stod en chefkonduktör och tvenne förstekonduktörer. I övrigt ingingo i bandet hela personalen på samma tåg tillika med dit hörande lokpersonal. Under tiden från april till juli plundrade detta band icke mindre än åtta tåg. Järnvägsfolket vid Jekaterinska järnvägen fordrade, att de skyldiga skulle bestraffas med "högsta graden av socialt försvar" - vilket är dödsstraff. Järnvägsdomstolen nöjde sig dock med att döma huvudpersonerna till endast tio års fängelse och de övriga till lindringare straff.

Såsom förhållandena äro och med den förvildning och bristande rättsuppfattning, som råder, tyokes straffen dock ej avskräcka andra.
